

VTISI IZ ISLANDIJE

ISLANDIJA - dežela ekstremnih naravnih kontrastov in veličastnih barv

Islandija je dežela med ognjem in ledom, videla sem jo v vsej raznolikosti, kar se jo za ta letni čas da. Za Islandijo, otok, na katerem sem preživela študijsko izmenjavo, sem se odločila, ker je to dežela izjemnih naravnih kontrastov. Mati narava jo je obarvala v veličastno dekoracijo barv in ji pridihnila geološke fenomene, ki jih ne srečujemo ravno na vsakem koraku. S tem posebnim naravnim okoljem so neizmerno povezani njeni prebivalci, ki so izjemno dobrosrčni, vedno pripravljeni pomagati, sicer malce nezaupljivi in zaprti vase, vendar ko jih dodobra spoznaš, vidiš, da so to ljudje, s katerimi je vedno avantura živeti.

Islandija je dežela vode v vseh oblikah, od toplih vrelic, gejzirjev, jezer, ledenikov in seveda slapov, ki jih je nešteto. Vsako leto nastanejo novi, nekateri pa usahnejo. Videti jih je mogoče po vsej deželi, mnogi so ob glavni obvoznici ali pa nedaleč stran od nje. Sama nisem uspela videti vseh slapov, vendar smo jih videli kar nekaj in ti so več kot presegli moja pričakovanja. Odšli smo si pogledat mesto Myvatn, kjer najdemo vso pestrost geoloških fenomenov, od fumarol, kraterjev, razmikanja plošč, Landmannalaugar - zeleno srce Islandije, Hveragerdi - mesto vročih vrelic, cvetja in rastlinjakov, Rekyadular - Kadeča dolina z blatnimi in vročimi vrelic, v katerih se je užitek kopati, Geotermalna elektrarna Helisheidi, zgrajena v obliki dveh tektonskih plošč, turkizno modra ledeniška laguna Jokulsarlon s prekrasnim jezerom in najnižjo točko, nacionalni park ledeniške reke Jokulsargljufur in "Veliki kanjon" Evrope, nacionalni park Thingvellir - naravna in zgodovinska zakladnica Islandije, seveda tudi islandski konji, ki so sinonim za vzdržljivost, prijaznost ter islandska hrana – morski pes (hákarl), kuhan skat, morske ribe, prekajena jagnjetina, skyr, kjötsúpa, ovnovi prašniki in kuhane ovčje glave. Tako kot narava, je na Islandiji nekaj posebnega tudi njihova hrana. Prav tako poseben je tudi polarni sij, ki se pojavi kot kakšna zavesa na nebu in te pusti brez besed, odprtih ust strmiš v nebo. Pa opazovanje kitov, ki jih lahko vidiš par metrov od tebe. Lahko bi naštevala v nedogled, kaj vse smo videli in doživeli v teh prečudovitih petih mesecih, ampak se list papirja nikoli ne bi končal. Verjetno sem pozabila omeniti še marsikatero veličastnost Islandije, vendar je izredno težko izluščiti par stvari iz celotnega kupa neverjetnih podob, ki jih vidiš, doživiš, okusiš na Islandiji. Tako kot vsepovsod drugod, so bili tudi tukaj vzponi in padci, pristanek v Keflaviku se je zdel, kot da sem pristala na Luni, kar me je seveda prestrašilo, saj je Slovenija popolnoma drugačna od Islandije, vreme tukaj je nepredvidljivo, nikoli ne veš kaj ti bo zagodlo, lahko rečem, da sem postala odporna na veter in mraz, menjavanje letnih časov, kjer se ti večna noč spremeni v večer dan in ti malce spremeni bioritem, snežne nevihte, zaradi katerih si primoran ostati doma..., vendar pa po drugi strani vidiš toliko drugih lepot, da so ti te stvari popolnoma nepomembne. Spoznala sem veliko novih prijateljev, ki so mi te mesece polepšali in spremenili v nepozabni življenjski dogodek in vem, da se bom vrnila, saj je Islandija resnično dežela, katere lepote ne moreš opisati na papirju, ampak moraš oditi in na lastne oči videti, kaj vse ponuja ta otoška država. Prijatelji so me spraševali, če bi priporočila potovanje na Islandijo še komu in moj odgovor je seveda, priporočam ga tako študentom, ki imajo priložnost spoznavati Islandijo preko izmenjave kot tudi vsem ostalim, ki si želijo nekaj drugačnega, deželo, ki je po mojem mnenju "kraljica narave" in seveda še marsikaj drugega.

Dona Strmčnik